

Necip Fazıl'dan Erdoğan'a Mektup

Yeni Akit Ankara Temsilcisi Yener Dönmez, Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in Ayasofya ile ilgili görüşlerini köşesine taşıdı. Üstad, " Türkün bu vatanda kalıp kalmayacağından şüphesi olanlar, Ayasofya'nın da açılıp açılmayacağından şüphe edebilirler. Ancak Ayasofya bugün mü yarın mı bilemem, açılacak" diyor.

"Bana öyle geliyor ki, yalnız, manayı anlasak, yalnız onu yerine getirebilsek, Ayasofya'nın kapıları sabır taşı gibi çatlar, kendi kendisine açılır, isterse açılmasın; ondan sonra her şey, küçük bir tatbikat işinden ibaret kalır.

Ayasofya...

Bizi bu hale getiren annelerimizin cennet kokulu başörtüsünü sarhoş kusmuğuna bez diye kullanan, ahlakımızı, Paris'in dünya çapındaki Şabanek kerhanesinden daha aşağı düşüren, milli kültürümüzü çöplüğe ve milli iktisadımızı tımarhaneye çeviren, zekamızı maymunlaştıran ve kalbimizi kanserleştiren tarihi cereyanın kendi öz evimizde yüzümüze kapadığı oda, ruh ve mukaddesat otağımız...

Ayasofya budur...

126 yıl boyunca dışarıdan batı emperyalizmasının, içerden de onların sadık ajanları sıfatıyla kozmopolitlerin, Yahudilerin, dönmelerin, masonların ve nihayet hepsinin birden ana sermayesi ve gönüllü fedaisi halinde 'Adı Türk küfür tiptir' cümlelerinin idare ettiği bu cereyan Ayasofya'yı müzeye çevirmekle Türk'ün öz ruhunu müzeye kaldırmış olur.

Demek ki Ayasofya, ne taş, ne çizgi, ne renk, ne hacim, ne cisim ne de bütün bunların madde senfonisi; sadece mana, yalnız mana...

İstanbul'daki Süleymaniye, Edirne'deki Selimiye, bunlara karşılık da Roma'daki "Senpiyer" ve Paris'teki "Noturdam", bizde ve onlarda daha niceleri, madde ve hatta gayelerine bağlı mana kıymeti olarak, Ayasofya'nın eşik taşına bile denk olamaz. Zira bunlardan her biri kendi gayesinin tabii şartları içinde, tek taraflı olarak yükseltilmiş eser...

Ayasofya ise bunların yanında bir kümes bile olsa, öyle bir nasibin sahibi ki, ne madde, ne de tek taraflı mana ölçüsü ile ona varmak kabil...

Ayasofya, bir mananın, zıt manaya taarruz ve onu zebun edişinin, bütün dünyada eşi olmayan abidesi...

Ayasofya, Türkün öz evi ve anayurdu içinde, güya Türklerin eliyle manasından koparılıyor, duvarlarından Allah ve Resulünün mukaddes isimleri indiriliyor, iç sivaları kazılıp putlar

meydana çıkarılıyor ve Hilalden ziyade Salib'in faziletlerini ilana memur bir müze, yani içinde İslamiyet'in gömülü olduğu bir lahit haline getiriliyor.

Artık o, basit bir taş yığınıdır, öyle bir taş yığını ki, sadece kendisinde kıyılan ulvî mananın katillerini ilan ve ihtarla kalmıyor; üstelik her an Salib'in ağzından salyasını akıtıcı bir iştah telkiniyle, Türk'ün ruhiyle beraber maddesini, maddesiyle beraber de ruhunu Hristiyanlık alemine peşkeş çeken, 'Buyurun, ne duruyorsunuz; gelin ve bizi esir edin!' diyen bir hava yaşıyor.

Ayasofya'nın Hilal hakimiyetinden uzaklaştırılmasıyla düşmana aşılana gayret, bir ordunun harp planlarını satmaktan beter bir tehlike ve suç belirtir.

Eğer o kökünden tıraş edilse ve yıkılsa bir şey değil de, bu haliyle, bütün bir milleti ve tarihi her an öldürüp yine diriltten ve tekrar öldüren bir felaket...

Sebeb açık: Ayasofya'nın Kapıları ile beraber ruhumuzu kilitlediler. Onun için, her mana, her hikmet, her münasebet Ayasofya'ya bağlı...

Nasıl bütün yollar Roma'ya çıkarsa, Türk manevî kurtuluş davasının bütün meseleleri de Ayasofya'ya ve onu müzeleştiren ellere çıkar.

Ayasofya açılmalıdır!

Türk'ün kapanık bahtıyla beraber açılmalıdır.

Ayasofya'yı kapalı tutmak, manada bütün camileri ve cami mefhumunu kapalı tutmaktır.

Ayasofya'yı kapalı tutmak, Yunanlıya "ben yapamıyorum; sen gel de kendi hesabına aç!" demekten farksızdır...

Ayasofya'yı kapalı tutmak, bu toprağın üstündeki 70 milyon ve altındaki 30 milyar Türk'ün, semaları tutan lanetine hedef olmaktır.

Bu gün mü, yarın mı bilemem!

Fakat Ayasofya açılacak!

Türkün bu vatanda kalıp kalmayacağından şüphesi olanlar, Ayasofya'nın da açılıp açılmayacağından şüphe edebilirler.

Allah tarafından mühürlenmiş kalplerin kapısını mühürlediği Ayasofya, yine onların aynı şekilde mühürlemeğe yeltenip de hiç bir şey yapamadığı, günden güne kabaran akınını durduramadığı ve çığlaşaacağı günü dehşetle beklediğim mukaddesatçı Türk Gençliği'nin kalbine eş açılacak..."

Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in Ayasofya Hitabesi'nden özetlediğim bu satırlar,

günümüzde İslam Alemi'nin öne çıkan lideri Recep Tayyip Erdoğan'ın omuzlarındadır.

Fatih'in İstanbul'dan sökülen mührünü geri koymak ve İslam Alemi'ndeki liderliğini perçinlemek için Erdoğan bunu yapmalıdır.

AK Parti döneminde Akdamar dahil onlarca kilise restore edilmiştir ve kimse Erdoğan'a dini ayrımcılık suçu isnat edemez.

Müzeler de aynı biçimde trilyonlarca kaynakla mamur edildi.

Ayasofya'dan başka müzemiz çok.

Ama Ayasofya'nın temsil ettiği manaya ulaşmasını sağlayacak Erdoğan'dan başka liderimiz yok."